

prima instanță: E. Palanciuc
instanța de apel: A . Panov, M. Moraru, A. Minciuna

nr. 2rac-368/16

DECIZIE

23 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea Comercială „AutoInterBus-Tur”
Societate cu Răspundere Limitată

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Camerei de Licențiere a
Republicii Moldova împotriva Societății Comerciale „AutoInterBus-Tur” Societate
cu Răspundere Limitată cu privire la retragerea licenței

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, prin care a
fost respins apelul declarat de către Societatea Comercială „AutoInterBus-Tur”
Societate cu Răspundere Limitată și menținută hotărârea Judecătoriei Centru
mun. Chișinău din 09 iunie 2014, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 30 martie 2011, Camera de Licențiere a Republicii Moldova a depus
cerere de chemare în judecată împotriva SC „AutoInterBus-Tur” SRL cu privire la
retragerea licenței.

În motivarea acțiunii a invocat că la 22 decembrie 2006, reprezentantul
SC „AutoInterBus-Tur” SRL, respectând prevederile art. 10 din Legea nr. 451-XV
din 30 iulie 2001 privind licențierea unor genuri de activitate, a depus la Camera de
Licențiere a Republicii Moldova, cererea nr. 15/2838, prin care a solicitat
eliberarea licenței pentru transportul auto de călători în folos public.

Indică că în baza cererii menționate și a procesului-verbal al grupului de
lucru nr. 01/1566 din 26 decembrie 2006, Camera de Licențiere a Republicii
Moldova, la 26 decembrie 2006, a emis decizia nr. 4699 privind eliberarea licenței
seria A MMII nr. 023379 din 03 ianuarie 2007 pentru activitatea solicitată de
SC „AutoInterBus-Tur” SRL, valabilă pe un termen de 5 ani, adică până la
03 ianuarie 2012.

Menționează că la cererea de eliberare a licenței, reprezentantul
SC „AutoInterBus-Tur” SRL a anexat contractul individual de muncă nr. 03 din
01 decembrie 2006, încheiat între Tatiana Popa, directorul SC „AutoInterBus-

Tur” SRL și Natalia Robu, angajată în calitate de medic responsabil de controlul medical al conducătorilor auto și contractul individual de muncă nr. 04 din 01 decembrie 2006, încheiat între Tatiana Popa, directorul SC „AutoInterBus-Tur” SRL și Andrei Ialovski, angajat în calitate de mecanic manager, responsabil de activitatea de transport și securitatea circulației, fiind respectate imperativele impuse de prevederile legale, prin care agentul transportator este obligat să asigure zilnic controlul medical al conducătorilor auto și controlul tehnic al unităților de transport înainte de efectuarea rutei, cu înscrierea rezultatelor în registrele respective.

Menționează că la 14 martie 2011, la Camera de Licențiere a Republicii Moldova a fost înregistrată plângerea nr. C-9 depusă de către Ion Cojocar, în temeiul căreia a fost dispusă efectuarea unui control la SC „AutoInterBus-Tur” SRL.

Astfel, în baza delegării-adeverință la control nr. 05/51 din 17 martie 2011, colaboratorii Camerei de Licențiere au efectuat un control inopinat asupra verificării respectării condițiilor de licențiere la SC „AutoInterBus-Tur” SRL.

Indică că în rezultatul controlului efectuat la agentul economic vizat, la 17 martie 2011, a fost întocmit Actul de control nr. 05/51, prin care a fost constatat că Natalia Robu, persoana responsabilă de controlul medical și Andrei Ialovski, persoana responsabilă de controlul tehnic al unităților de transport la întreprindere nu activează și n-au activat niciodată, acest fapt constituind temei de retragere a licenței.

Relevă însă, că potrivit confirmării, dezacord la actul din control nr. 141 din 21 martie 2011 adresat Camerei de Licențiere a Republicii Moldova, administratorul SC „AutoInterBus-Tur” SRL, recunoaște faptul că Natalia Robu și Andrei Ialovski, în cadrul întreprinderii vizate nu au activat, iar funcțiile acestora au fost exercitate de către alte persoane neangajate la întreprinderea în cauză, fapt ce demonstrează că din momentul începerii desfășurării activității licențiate nu s-au respectat și nu s-a conformat condițiile licențierii.

Relevă că urmare a controlului, s-a stabilit că registrele formale ale medicului și mecanicului nu au fost completate de o perioadă îndelungată de timp, registrul de evidență a controalelor medicale nu au fost completate din anul 2008, iar registrul de evidență a controalelor tehnice a unităților de transport nu a fost completat începând cu anul 2009.

Afirmă că s-a depistat un set de 24 foi de parcurs necomplete (seria AO nr. 209314. nr. 209315, 209317-109338), pe care erau aplicate doar ștampila medicului, Petru Duca și a mecanicului SRL „AydarTur-LLR”, fapt ce confirmă repetat, nerespectarea condițiilor de licențiere de către titularul de licență.

Invocă că reieșind din faptul că titularul de licență nu s-a conformat exigențelor legale, în baza rezultatului controlului efectuat, Camera de Licențiere a Republicii Moldova, la 28 martie 2011, a emis decizia nr. 977 privind retragerea licenței SC „AutoInterBus-Lur” SRL.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 7, 8, 35, 166-167, 343⁴ CPC, art. 17 alin. (3) din Legea nr. 235-XVI din 20 iulie 2006 cu privire la

principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, art. 7 alin. (2) lit. a), 10 alin. (1) lit. c), 21 alin. (1), alin. (2) lit. c) și alin. (6) din Legea nr. 451-XV din 30 iulie 2001 privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, pct. 14 lit. l) din Regulamentul transporturilor auto de călători și bagaje, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 854 din 28 iunie 2006, pct. 3.3.3 și 4.3 din Regulamentul cu privire la asigurarea securității circulației rutiere la întreprinderi, instituții, organizații ce efectuează transporturi de pasageri și mărfuri nr. 9/12 din 09 decembrie 1999.

Solicită admiterea acțiunii, retragerea licenței seria A MMII nr. 023379 din 03 ianuarie 2007 eliberată SC „AutoInterBus-Tur” SRL pentru genul de activitate „transport public auto de călători în folosul public”, obligarea SC „AutoInterBus-Tur” SRL să depună originalul licenței retrase la Camera de Licențiere.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 iunie 2012, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2013, a fost admis apelul declarat de Camera de Licențiere a Republicii Moldova, casată hotărârea prime instanțe și restituită pricina spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

La 04 aprilie 2014, Camera de Licențiere a Republicii Moldova a depus cerere de completare a circumstanțelor și temeiul acțiunii, prin care a solicitat retragerea licenței seria A MMII nr.023379 din 03 ianuarie 2007, eliberată SC „AutoInterBus-Tur” SRL pentru activitatea legată de transportul auto de călători în folosul public.

Întru susținerea legalității deciziei de retragere invocă și răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale din care rezultă că la contul personal de asigurări sociale a lui Andrei Ialovski și Natalia Robu nu se conțin date, privind contribuțiile de asigurări sociale.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 7, 8, 28 alin. (1) lit. d), 166-167, 279-280, 283-284, 343¹-343⁴ CPC.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 iunie 2014, acțiunea a fost admisă, a fost retrasă licența SC „AutoInterBus-Tur” SRL seria A MMII nr. 023379 din 03 ianuarie 2007 pentru activitatea legată de transportul auto de călători în folosul public.

A fost încasat de la SC „AutoInterBus-Tur” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, a fost respins apelul declarat de SC „AutoInterBus-Tur” SRL și menținută hotărârea primei instanțe.

La 22 aprilie 2015, SC „AutoInterBus-Tur” SRL a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii, cât și încasarea de la intimat a cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Sușține că instanța de apel a încălcat dreptul la un proces echitabil și la o hotărâre motivată, invocând că nemotivarea hotărârii constituie în sine o încălcare a dreptului la judecarea cauzei într-un mod echitabil prevăzut de art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care obligă judecătorii naționali să motiveze deciziile pentru a nu lăsa părțile într-o stare de incertitudine și a nu le crea impresia că nu au fost auziți (ECHR Case Law nr.49684/99 Hirvisaari vs Finland).

Relevă că instanțele ierarhic inferioare au pus la baza retragerii licenței temeiul prevăzut la art. 21 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 451 din 30 ianuarie 2001 și anume depistarea unor date neautentice în documentele prezentate autorității de licențiere.

Menționează că instanțele ierarhic inferioare fără a se baza pe probe certe, pertinente și concludente, doar pe baza unor simple presupuneri ce rezultă din Actul de control din 17 martie 2011, au concluzionat că SC „AutoInterBus-Tur” SRL a prezentat autorității de licențiere date neautentice.

În acest sens, obiectează că instanța de apel nu a ținut cont că Camera de Licențiere a Republicii Moldova nu a prezentat nicio hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă prin care s-ar constata că actele prezentate autorității de licențiere, în special contractele încheiate dintre SC „AutoInterBus-Tur” SRL cu Andrei Ialovski și Natalia Robu sunt neautentice. Or, însuși Andrei Ialovski a confirmat în instanța de judecată că contractul semnat de el este autentic, iar Natalia Robu fiind plecată la data examinării cauzei peste hotarele țării nu a putut fi prezentă în instanța de judecată, însă până în prezent aceasta nu a contestat acest contract.

Remarcă că contractele de muncă la data prezentării Camerei de Licențiere au fost și sunt autentice, ceea ce se confirmă și prin faptul că în baza acestor date angajații Andrei Ialovski și Natalia Robu au fost înregistrați ca persoane asigurate la Casa Națională de Asigurări Sociale.

De asemenea, recurentul explică că instanțele ierarhic inferioare nu au ținut cont că Actul de control nr. 05/51 din 17 martie 2011 este lovit de nulitate absolută, deoarece potrivit art. 19 alin. (4) din Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr. 451 din 30 iulie 2001, controlul inopinat se efectuează numai în temeiul unei sesizări scrise din partea instituțiilor cu funcții de reglementare și de control privind încălcarea de către titularul de licență a condițiilor de licențiere, iar Camera de Licențiere nu a fost sesizată de o instituție cu funcție de reglementare și de control.

Mai menționează că potrivit art. 16 alin. (3) din Legea nr. 235 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător, controlul activității de întreprinzător, cu excepția celui financiar și fiscal, poartă un caracter consultativ, ceea ce rezultă că în urma acestui control urma a fi emisă prescripția de lichidare a presupuselor încălcări, iar asemenea prescripție nu a fost emisă în privința SC „AutoInterBus-Tur” SRL, ceea ce confirmă în opina recurentului tratamentul inegal și atitudinea preconcepută a organului de control, cu atât mai

mult că conform art. 16 alin. (6) lit. c) din aceeași lege, tratarea dubiilor apărute la aplicarea legislației se face în favoarea întreprinzătorului.

La 29 mai 2015, Camera de Licențiere a Republicii Moldova a depus referință la recursul declarat de către SC „AutoInterBus-Tur” SRL, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2015, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către SC „AutoInterBus-Tur” SRL.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2016, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Agentul Guvernamental, casată încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2015 și reținută pricina civilă la Curtea Supremă de Justiție, pentru rejudecarea recursului declarat de SC „AutoInterBus-Tur” SRL împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 17 martie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 237 vol .II), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurent, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, *din alte motive decât cele invocate în cererea de recurs*, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum denotă actele cauzei, Camera de Licențiere a Republicii Moldova înaintând acțiunea împotriva SC „AutoInterBus-Tur” SRL a solicitat retragerea licenței seria A MMII nr. 023379 din 03 ianuarie 2007 eliberată SC „AutoInterBus-Tur” SRL pentru genul de activitate „transport public auto de călători în folosul public”, obligarea SC „AutoInterBus-Tur” SRL să depună originalul licenței retrase la Camera de Licențiere.

Este cert și faptul că prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 iunie 2012, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Camera de Licențiere a Republicii Moldova la data de 01 aprilie 2013 a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 iunie 2012, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Tot actele cauzei atestă că la 04 iunie 2013, prin intermediul Oficiului Poștal, reprezentantul intimatului SC „AutoInterBus-Tur” SRL a depus un demers, prin care a solicitat restituirea cererii de apel declarată de Camera de Licențiere a Republicii Moldova, ca fiind depusă tardiv.

Ca urmare, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 a fost respins demersul reprezentantului intimatului SC „AutoInterBus-Tur” SRL cu privire la restituirea cererii de apel declarată de Camera de Licențiere a Republicii Moldova, ca fiind depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2013, a fost admis apelul declarat de Camera de Licențiere a Republicii Moldova, casată hotărârea prime instanțe și restituită pricina spre rejudecare în aceeași instanță în alt complet de judecată.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 iunie 2014, acțiunea a fost admisă, a fost retrasă licența SC „AutoInterBus-Tur” SRL seria A MMII nr. 023379 din 03 ianuarie 2007 pentru activitatea legată de transportul auto de călători în folosul public. A fost încasat de la SC „AutoInterBus-Tur” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 lei.

La rândul său SC „AutoInterBus-Tur” SRL nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 iunie 2014 a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 iunie 2014, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Judecând apelul declarat de către SC „AutoInterBus-Tur” SRL, instanța de apel, prin decizia din 04 martie 2015, l-a considerat neîntemeiat pe care l-a respins și a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 iunie 2014.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2015, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către SC „AutoInterBus-Tur” SRL.

În speță se mai reține că la 15 decembrie 2015, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova despre cererea depusă de SC „AutoInterBus-Tur” SRL contra Republicii Moldova, înregistrată sub nr. 13175/14¹, informând Guvernul cu privire la prezentarea observațiilor privind admisibilitatea și fondul cauzei prin prisma întrebărilor formulate, alternativ fiind solicitată și prezentarea poziției Guvernului cu privire la o eventuală reglementare amiabilă a speței și condițiile în care părțile pot ajunge la o asemenea soluție.

În acest sens, Guvernul Republicii Moldova și-a exprimat poziția în favoarea reglementării amiabile a cauzei, asumându-și obligația de a cere redeschiderea procedurilor civile ale reclamantului prin intermediul revizuirii și remedierii pretinselor violări al Convenției pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la nivel național.

Ca urmare, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2016, a fost admisă cererea de revizuire depusă de Agentul Guvernamental, casată încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 iunie 2015 și reținută pricina civilă la Curtea Supremă de Justiție, pentru rejudecarea recursului declarat de SC

„AutoInterBus-Tur” SRL împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, în alt complet de judecată.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art. 6 alin. (1) al Convenției, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe de judecată independentă și imparțială, garantat de art. 6 alin. (1) al Convenției, urmează a fi interpretat prin prisma Preambul ui Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante.

Articolul 6 este o dispoziție convențională, care include garanții de natură procedurală, rolul său fiind de a consacra desfășurarea legitimă a unui proces judiciar cu referire la contestațiile asupra drepturilor cu caracter civil și penal.

Ar fi de neconceput ca art. 6§1 să reglementeze amănunțit ansamblul de garanții procedurale recunoscute părților unei acțiuni civile, fără a proteja în mod primordial ceea ce face realmente posibilă exercitarea practică a acestor garanții: accesul la instanța judecătorească. Mecanismul de garantare a Convenției Europene vizează protecția unor drepturi efective și concrete, și nu a unor drepturi teoretice și iluzorii.

Distinct de aceste constatări, în speță se reține că hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 iunie 2012, prin care a fost respinsă acțiunea Camerei de Licențiere a Republicii Moldova împotriva SC „AutoInterBus-Tur” SRL cu privire la retragerea licenței, a fost contestată cu apel de către Camera de Licențiere a Republicii Moldova, numai la data de 01 aprilie 2013, prin urmare, peste un termen de aproape 10 luni de zile.

În același timp, dispozițiile art. 362 alin. (1) CPC (în vigoare la data pronunțării hotărârii susmenționate), prevedeau termenul de declarare a apelului de 20 de zile de la data comunicării hotărârii motivate, dacă legea organică nu dispune altfel.

Instanța de recurs va remarca că, adoptând încheierea din 19 iunie 2013, prin care a fost respins demersul reprezentantului intimatului SC „AutoInterBus-Tur” SRL cu privire la restituirea cererii de apel declarată de Camera de Licențiere a Republicii Moldova, ca fiind depusă tardiv, Curtea de Apel Chișinău a reținut că copia hotărârii motivate a primei instanțe, a fost expediată în adresa Camerei de Licențiere a Republicii Moldova, la solicitarea acesteia, numai la 07 martie 2013, în cancelaria Camerei de Licențiere fiind înregistrată la 13 martie 2013, prin urmare, cererea de apel a fost depusă în termenul legal de 20 zile prevăzut la art. 362 alin. (1) CPC.

O astfel de abordare a acestei chestiuni de către instanța de apel este contrară însă, atât prevederilor legale cât și materialului probator anexat la materialele pricinii.

Așadar, din procesul-verbal al ședinței de judecată din 11 iunie 2012, rezultă cert că reprezentantul Camerei de Licențiere a Republicii Moldova a fost prezent la ședința de judecată din 11 iunie 2012, când a fost pronunțat dispozitivul hotărârii, ultimului fiindu-i explicate căile și termenul de atac (f. d. 175 vol. I).

La fel, actele pricinii atestă că la 10 august 2012 în adresa Camerei de Licențiere a fost expediată și copia hotărârii motivate a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 iunie 2012, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la dosar (f. d. 185 vol. I).

Important este de menționat că reprezentantul Camerei de Licențiere a Republicii Moldova, fiind prezent la pronunțarea dispozitivului hotărârii primei instanțe, a avut la cunoștință despre adoptarea unei soluții defavorabile, prin urmare, Camera de Licențiere a Republicii Moldova fiind cel interesat în soarta soluționării prezentului litigiu urma să întreprindă măsurile necesare pentru depunerea apelului în termen.

Or, în cazul adoptării dispozitivului hotărârii, după redactarea hotărârii prima instanță nu este obligată să trimită copia hotărârii părților și participanților la proces, care au fost prezente la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

În acest sens se va reține și jurisprudența constată a CEDO, unde Curtea a reiterat că ține de obligația părților de a fi diligente și de a lua măsurile necesare în vederea protecției drepturilor sale de acces la justiție.

Instanța de recurs relevă ca lipsită de suport legal și reținere instanței de apel precum că la pronunțarea dispozitivului hotărârii primei instanțe a participat un reprezentat, care ulterior s-a eliberat din funcție.

Asta deoarece, Camera de Licențiere a Republicii Moldova urma să angajeze o altă persoană pentru a efectua acțiunile necesare în prezenta cauză, întru executarea prevederilor legale, inclusiv și prin depunerea apelului în termenul legal.

Distinct de aceste constatări, se distinge a fi inconsecventă și invocarea reprezentantului Camerei de Licențiere a Republicii Moldova precum că despre soluția adoptată prin hotărârea contestată cu apel, a aflat doar în cadrul examinării cauzei civile înaintate de către SC „AutoInterBus-Tur” SRL în ordine de contencios administrativ, aflată în procedura Curții de Apel Chișinău.

Cele menționate mai sus, reflectă cu certitudine că cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 iunie 2012 a fost depusă cu o depășire extremă (peste 10 luni), a termenului de 20 zile, prevăzut de art. 362 alin. (1) CPC, iar o cerere de repunere a apelului în termen, în conformitate cu art. 116 CPC, Camera de Licențiere a Republicii Moldova nu a înaintat.

Pe când, prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în prima instanță și, în acest mod, ar leza principiul securității raporturilor juridice, fapt incompatibil cu respectarea garanțiilor unui

proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În raport de aceste considerente, se constată că instanța de apel, în mod eronat a constatat că cererea de apel depusă de Camera de Licențiere a Republicii Moldova împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 iunie 2012 a fost depusă în termen, respingând, prin încheierea din 19 iunie 2013 demersul reprezentantului SC „AutoInterBus-Tur” SRL cu privire la restituirea cererii de apel ca tardivă.

În aceste condiții, urmare a admiterii, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2016 a cererii de revizuire depusă de Agentul Guvernamental și casarea încheierii din 24 iunie 2015, se impune și admiterea cererii de recurs înaintată de SC „AutoInterBus-Tur” SRL, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 iunie 2014, deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2013 și încheierii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a respinge cererea de recurs depusă de Camera de Licențiere a Republicii Moldova împotriva hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 iunie 2012, ca tardivă.

Cu privire la solicitarea Agentului Guvernamental de încasare, după caz, a unei satisfacții echitabile pentru violarea constatată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Conform art. 11 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la Agentul Guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, procedura de soluționare amiabilă este confidențială și se încheie prin semnarea de declarații mutuale propuse cu asistența Curții Europene, ori a unui acord scris între Agentul Guvernamental și reclamant sau reprezentantul acestuia. Clauzele acordului se stabilesc în funcție de circumstanțele fiecărei cauze în parte și sânt coordonate în prealabil cu Guvernul și/sau cu alte autorități cărora li se atribuie pretinsa încălcare a drepturilor reclamantului. Agentul Guvernamental și reclamantul pot reformula clauzele acordului până la admiterea acestuia de către Curtea Europeană, de asemenea prin coordonare prealabilă.

Cu referire la aceste prevederi, este indubitabil că condițiile de reparare a prejudiciului cauzat petiționarului prin hotărârea judecătorească prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale pot fi negociate de către părți.

Or, repararea prejudiciului cauzat printr-o hotărâre judecătorească, prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, poate fi efectuat în primul rând prin modificarea (casarea) acesteia și numai apoi prin acordarea unei compensații pecuniare. Aceasta deoarece hotărârea judecătorească, în ordinea juridică internă are putere de lucru judecat din care rezultă efectele specifice și care pot produce consecințe nefaste și ilegale asupra subiectului în cauză.

Prin prisma acestor constatări, la caz se va reține că părțile interesate în speță, Agentul Guvernamental și petiționarul SC „AutoInterBus-Tur” SRL,

urmează să negocieze și să încheie un acord privind compensația pecuniară echitabilă în sensul art. 41 din Convenție.

Această concluzie se impune și dat fiind faptului că desfășurarea procedurii de reglementare amiabilă a cauzei, inclusiv prin compensarea pecuniară a persoanelor vizate, face parte din cercul atribuțiilor Agentului Guvernamental.

În speță, însă, lipsesc probe concludente care ar confirma că Agentul Guvernamental, întru executarea obligațiilor la care s-a scris Guvernul de a cere redeschiderea procedurilor la nivel intern și a remedia încălcările comise în drepturile fundamentale ale SC „AutoInterBus-Tur” SRL, a efectuat acțiuni în vederea negocierii cu reclamantul a condițiilor și sumelor concrete ale satisfacției echitabile, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la Agentul Guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015.

Pe acest temei, se va reține că stabilirea la caz de către Curtea Supremă de Justiție a unei compensații pecuniare concrete, pentru încălcarea dreptului SC „AutoInterBus-Tur” SRL garantat de CEDO, se va suprapune cu atribuțiile funcționale stabilite prin lege pentru Agentul Guvernamental, ca urmare, există riscul depășirii limitelor de competență prevăzute prin mandatul instituțional al instanței judecătorești supreme.

Mai cu seamă, la acest capitol, instanța de recurs va remarca că Agentul Guvernamental nu a prezentat instanței de judecată propuneri concrete, cu sume certe pentru a fi adjudecate în beneficiul victimei încălcării, operând cu termeni generali de quantum rezonabil și sugerând o limită de discreție prea mare pentru completul de judecată investit cu judecarea acestui caz.

Or, instanța de recurs nu beneficiază de posibilitatea legală de a audia opinia părților implicate în proces, în privința quantumului despăgubirilor și să evalueze pozițiile lor.

Ca consecință, revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de către Agentul Guvernamental, în condițiile art. 11 al Legii nr. 151 din 30 iulie 2015 „Cu privire la Agentul Guvernamental”.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea Comercială „ AutoInterBus-Tur” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 04 martie 2015, hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 09 iunie 2014, decizia Curții de Apel Chișinău din 15 iulie 2013 și încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Camerei de Licențiere a Republicii Moldova împotriva Societății Comerciale „AutoInterBus-Tur” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la retragerea licenței și se adoptă o nouă hotărâre prin care:

Se respinge cererea de apel depusă de către Camera de Licențiere a Republicii Moldova împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 iunie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Camerei de Licențiere a Republicii Moldova împotriva Societății Comerciale „AutoInterBus-Tur” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la retragerea licenței.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu